

CSODÁK PEDIG NINCSENEK

Lehet, kicsit indulatos a cím, de nem igaztalan, mert egyfajta csodavárás lépten-nyomon tapasztalható. Nem arról van szó, hogy ne fűzzünk reményeket az 1970. január 1-én megalakult szövetséghez, hanem arról, hogy erőink kellő elosztásával, céljaink reális meghatározásával és legfőképpen széleskörű összefogással érjük el sportágunk felvirágoztatását!

Viszonylag könnyű helyzetben vagyok, mikor az elvégzendő feladatokat kell megvilágítanom, mert elég, ha elsorolom a kívánságokat, amik az elmúlt, nagyjából két évtized alatt elhangzottak. Már csak a megvalósítás van hátra! Ilyen egyszerű ez? Programnyilatkozat a tájékoztató futás jövőjéről? Nem erre van most szükség! Megkísérlek inkább néhány gondolatot közreadni, nem törekedve a témák megkívánta mélyreható elemzésre.

Egy szövetség - két szövetség

Ahány ember, annyi vélemény s mind különböző érzelmi telítettséggel viseltetik e kérdés iránt. Révült öröm, szkeptikus lebecsülés, kaján várakozás, szinte segítőkészség, rezignált tétlenség, dacos mindentakarás és az emberi érzések számtalan megnyilvánulása teszik tarkává ezt az amugy is színes képet.

Olvastam mostanában néhány írást e "válásról", s példálózgatást anyáról és felserdült gyermekéről, de olvastam én más is, igaz kicsit régebben s ebből nem áradt a gyermeki szeretet. Ne áltassuk megunkat! Örülünk az új szövetségünknek és engedjék meg, ne mondják sztereotip köszöneteket, s hálaadó mondatokat se fogalmazzak, hadd ejtsek inkább néhány szót a további együttélésekről, e szövetségi szimbioziszról.

Évek multával majd könnyebben fogjuk megítélni az együtt eltöltött időt, s akkor jön el az ideje a szenvedélymentes, józan, - ha szabad azt mondanom - történelmi szemléletű értékelésnek.

A MTS határozata kimondta a Magyar Tájékoztató Futó Szövetség megalakulását, a természetbarát mozgalomból való kiválását mind szakszövetségi, mind egyesületi szinten. E határozat merev végrehajtása számunkra elég kellemetlen következményekkel járt volna, hiszen nem vagyunk mindenhol oly önállóak, hogy az eddigi szervezeti formákból kikerülve egymagunkban, megtorpanás nélkül tudtuk volna fejleszteni sportunkat. Az MTS és közvetlenül a Természetbarát Szövetség lehetővé tette egyesületi, szakosztályi keretek közt a tájékoztató futó sporttal való foglalkozást, s ez, nyugodtan mondhatjuk, sorsdöntő jelentőségű volt. Ennek a lehetőségnek hiánya a tájékoztató Taigetosztást jelentette volna, honnan a szakosztálynak korcs, más egyesületbe való beolvadásra alkalmatlan csoportok az elfeledés, a sportból való kiszakadás sorsára jutottak volna. A végső megoldás persze nem ez, hanem az aktív magok körül kialakítani az életképes új szakosztályokat, vagy ha ez nem megy, akkor meg kell könnyíteni az átáramlást más, befogadásra kész egyesületekbe. A szakszövetségeknek ösztönözni kell a területükön működő klubokat a néhány éven belüli önállósulásra, megértetni velük a különválás mindkét fél részére a továbbfejlődési lehetőséget magában rejtő szükségességét.

Tudathasadás tájékoztatóban

Mióta e sport van, létezik a Budapest - Vidék probléma, s jelentkezik hol viharosan, hol elcsendesedve, vagy ami még rosszabb, passzivitásba burkolózva. Egyáltalán kell erről szólni? Szükséges felmelegíteni már elhamvadt viták tűzét, egyáltalán létezik-e Budapest - Vidék érdekellentét? Szónoki a kérdés; létezik, sajnos! Ha nem beszélünk valamiről, akkor nincs! Ez az elmélet a gyakorlat próbáját soha sem állta ki és bármily veszedelmes vizeken hajózom is ennek feszegetésénél, kell beszélni róla különösen most, egy új szervezet működésének kezdetén, egy új lap megindulásának alkalmával, mikor a szándékok tisztázásával tán elejét lehet venni a későbbi, jellegénél fogva néha nagyon is szubjektív vitáknak. Tény az, hogy Budapesten van az ország minőségi versenyzőinek túlnyomó része, s egy kivételtől eltekintve a felnőtt válogatott egésze. De tény az is, hogy vidéken lényegesen nehezebb körülmények közt versenyeznek, hogy miért, azt most talán ne taglaljuk. Csupán egy példát: vannak megyék, ahol 1970-ben sincs még színes, nyomtatott térkép. Tény továbbá az is, hogy az országos szövetségnek mind a két, fejlődésben különböző terület érdekelt szem előtt kell tartani. A szövetség szeretné e szerepét jól betölteni, s ha ez nem mindig sikerül, azt a körülmények rövid távon feloldhatatlan ellentétének kell tulajdonítani. Higgadt tárgyilagosság az előfeltétele annak, hogy az "Országos" ne morzsolódjék két elfoglaltság hajtotta malomköközt, hanem megfelelően rendelt feladatának és legyen - ismét mechanikai hasonlattal élve - a tájékoztató futás sportjának differenciálműve.

Itt most nincs hely tovább tágitani e problémakört, nem érdemes. De ide kívánczik egy szemléleti, pontosabban nyelvszemléleti jelenség, amely jól tükrözi, mennyire automatizálódott kifejezéseinkben e téren az alá- vagy fölérendeltségi viszony; mert ha nem Budapest környékén versenyzünk, akkor le u t a z u n k, még ha éppen a tengerszint feletti magasabban is van az a hely, s ha Pilsbe, Budai hegyekbe megyünk futni, akkor f e l u t a z u n k, annak dacára, hogy valamely hegyvidéki városból ereszkedtünk alá. Igaz, nem csak sportágunkban van így, de ha odafigyelünk szavainkra, s árnyaltabban fogunk fogalmazni, akkor már a szándék a jobbításra meg lesz, s ebben az esetben ez a fontos.

Az utóbbi tizegynéhány évben ugrásszerűen fejlődött a tájékoztató futás és ezek a változások magukkal hozták a versenyeken résztvevők – rendezők, versenyzők – egyrészt személyi, másrészt aktivitásbeli változását. Ezek a változások nem törvényszerűek, nem örvendettek. Hasonlítsuk össze a mostanában működő rendezők, és például a 15 évvel ezelőttiek névsorát, s a kép, amit kaptunk, több mint érdekes; ijesztő. Mert ijesztő az, hogy e sportért minden áldozatra kész rendező egyszerűen máról holnapra abbahagyja, s néz más számára talán közel sem oly vonzó, kedvelt szórakozás után. Szórakozást mondtam, mert legyen bármily fárasztó, veszélyes, anyagi megbecsülés nélküli a tevékenység, másként, mint szenvedélyes szórakozásként csinálni nem lehet és nem is érdemes. Egyszóval körül kellene nézni; hányan vannak, akik készséggel segítenének, örömmel vállalnák újra a tájékoztató társasjátékát. Véltek, vagy valós sérelmek okozták-e, ne kutassuk! Kevesen vagyunk, s teendők sok, amelyeket csak összefogással tudunk megoldani. De továbbmenve; az új szövetség megszületésén való esetleges felbuzdulás, nekiveselkedés még nem jelenti a kívánatos állapotot, mert mit sem ér ez, ha átmeneti a munkakedv és minden majd kezdődik előlről; legyen az versenyző és rendező, budapesti vagy vidéki, öreg vagy fiatal nemzedéki, mondva csinált ellentéte. Kisérleljük megteremteni az erdei tájékoztató futást kedvelők mikrotársadalmában a jó közérzetet, amely minden eredményes munka előfeltétele. Nem jelenti ez a hibák feletti szemhunyaszt, a rossz versenyek eltussolását, a sportunk óskorára jellemző kedélyes versenyszemléletet, hanem jelenti sportközéletünk nyugodt légkörét, minden versenyző, rendező, edző, vezető – s e felsorolás nem értéksorrend – értő és megértő közös munkáját. Végző soron erről volt szó az első betűtől az utolsó írásjelig.

Csodák pedig nincsenek, ne is várjunk; de vannak és lesznek tettek s ha ezek egyesek számára csodáknak fognak tűnni, akkor azokat magunknak köszönhetjük.

Skerletz Iván

A

Magyar Tájékoztató
Futó Szövetség
Budapest, V., Rosenberg hp. u. 1

— BŐL JELENTJÜK —

A Magyar Tájékoztató Futó Szövetség
elnöksége:

elnök: Slezák István
főtitkár: Skerletz Iván
tagok: Hardicsay Mária
Székely Miklós
Szőnyi László
Valtynyi László
Vittek Lajos

Bizottságvezetők: edző: Vittek Lajos, gazdasági: Jancovius Béla, ifjusági: Bojársky Dezső, minősítő és nyilvántartó: Valtynyi László, pályakitűző: Hardicsay Mária, propaganda: Argay Gyula, technikai: Lindwurm József, térkép: Szőnyi László, verseny: Holba Ágnes

□

A területi szakszövetségek elnökségei az eddig beérkezett jelentések alapján:

Veszprém megye. Elnök: Czibók István, eln.h. Bánkuti Antal, főtitkár: Hornák Zoltán, tagok: Gáti László, Hites Ferenc, Püsök József Schmidt Ferenc

Szolnok megye. Elnök: Lévai Sándor, eln.h.: Fekete Kálmán, főtitkár: Sánta Kálmán, tagok: Aknai Béla, Lőrincz Levente

Sopron város. Elnök: Adorján József dr. titkár: Reisch György, tagok: Vida Ferenc, Varga Jenő, Nagy János

Dél-Buda körzeti. Elnök: Biró Pál, főtitkár: Bátky Lajos, tagok: Bojársky Dezső, Láng Csaba, Tábori Géza

Dél-Pest körzet. Elnök: Török Sándor, főtitkár: Valkony Ferenc, tagok: Kovalik András, Sváb László, Szücs Endre

Budapest város. Elnök: Szőnyi László, főtitkár: Hosszu Aurél, tagok: Argay Gyula, Csutor Miklós, Halász Miklós, Nagy Pál György, Varga Imre, Varga László, Dr. Vizkelety László

Pest megye. Elnök: Ábrahám Károly, főtitkár: Csery Gábor, tagok: Szőke István, Horányi György, Kistamás Sándor

Hajdu-Bihar megye. Elnök: Vass Zoltán, főtitkár: Szabó Jolán, tagok: Török István, Takács Mária, Kovács Attila

Közép-Pest körzeti. Elnök: Jávorka Péter, főtitkár: Csutor Miklós, tagok: Déry Ferenc, Fata Miklós, Kempelen Imre

Csongrád megye. Elnök: Dr. Tóth Imre, főtitkár: Benedek Jenő, tagok: Jenovai Erzsébet, Mendei Árpád, Nagyllés Mihály

Bács-Kiskun megye. Sáfár József, Börscök István, Virágh Tibor, Fehér László, Répánszki Attila

Kiskunfélegyháza járás-város Elnök: Mindszenti László

Baranya megye. Elnök: Medovárszky László, főtitkár: Karádi Károly, tagok: Muskát Ede, dr. Tihanyi László, Ijjász István, Acháts László

Nógrád megye. Elnök: Papanitz József, főtitkár: Bertók Béla, tagok: Bessenyei István, Szarka Sándor, Jávor György, Pál Vendel, Ferencz Géza

Észak-Buda körzet. Elnök: Nagy Pál György, főtitkár: Varga Lászlóné, tagok: Asztalos György, Bonyhádi Ferenc, Vasvári Viktor

Észak-Pest körzet. Elnök: Nagy Ernő, főtitkár: Hunyadi József, tagok: Gyarmathy Károly, Nagy Ernő, Cserteg István, Dobozy Miklós, Szentpéteri Ákos